

[Bollmann]

jeg gerne sige tak til ministeren for at have fremsat forslaget. Det er fuldstændig rigtigt, at det ikke er et stort og voldsomt forslag, men sådan som jeg har oplevet det, og efter de drøftelser, vi har haft, er det rent faktisk, hvad der på det tidspunkt, hvor vi lavede aftalen, var basis for i forhold til den gamle aftale. Alene af den grund kan vi jo være tilfredse med, at det ser ud, som det gør.

Det er da klart – og det vil jeg gerne på forhånd sige til hr. Dohrmann – at vi gerne havde set en meget højere nedsættelse af benzinafgiften. Men som sagt havde vi en aftale fra 1986, og vi har indgået en aftale nu, og det, der er vigtigt for os – det var hr. Duetoft også inde på – er, at det nu er slået fast, at energiafgifterne i relation til harmonisering af afgifter ikke mere er en hellig ko for regeringen. Det er vi tilfredse med tydeligt fremgår af bemærkningerne til lovforslaget.

Jeg siger ikke, at der skal ske automatiske reguleringer i forbindelse med kommende stigninger, og det er også korrekt, at vi har opgivet aftalen fra 1986, for når ikke der er et flertal bag den og forudsætningen er noget, der ændrer sig hele tiden, kan man jo spørge, hvor klogt det er at opretholde en sådan aftale. Derfor har vi i forbindelse med fremsættelsen af lovforslaget accepteret, at den aftale ikke eksisterer mere.

Men som det fremgår, er det noget, som skal ses i forbindelse med diskussionen om afgifter og EF, og det går jeg da ud fra at regeringen er enig med sig selv i. Det er i hvert fald vigtigt for os.

Om de enkelte satser skal jeg blot sige, at jeg synes, det er helt urimeligt af hr. Jens Thoft at sige, at vi ikke tænker på miljø osv., eller hvordan han nu udtrykte sig. Jeg mener, at der både er energipolitik og miljøpolitik i den aftale, vi har lavet her. Vi kan da altid diskutere, hvor meget det er, men at elementerne er der, kan der ikke være tvivl om.

Blyfri benzin får en væsentlig større nedsættelse end den almindelige. Når vi har ment, at det ikke kun skulle være den blyfri, er det, fordi der også er andre hensyn at tage. Jeg tror ikke, der er nogen tvivl om, at de, der har dårligst råd, og de, der mest mærker benzinafgiftsstigningen generelt, også er dem, der har dårligst råd til at skifte vogne ud. Ældre biler, som man altså skal bruge på arbejdet, kan man ikke uden videre få til at køre på blyfri benzin – i hvert

fald ikke, så vidt jeg er orienteret. Derfor synes jeg også, det element skal med, når man skal se på, hvem der har behov for det.

Jeg mener også, det er positivt at høre Socialdemokratiet sige, at de gerne ser en nedsættelse af benzinafgiften. Jeg ved godt, det skulle være led i en større plan, men jeg er da glad for, at man har fundet ud af, at det er et problem. Andre har været inde på det, men der er ingen tvivl om, at benzinen er om ikke det, der giver den største grænsehandel direkte, så dog et af de største trækplastre for, at vi har så stor en grænsehandel. Så vi ser frem til at få en diskussion om, hvordan vi kan komme videre med det.

Jeg tror ikke, jeg skal komme med mange flere bemærkninger her.

Jeg har lovet at sige fra Kristeligt Folkepartis ordfører, at de selvfølgelig støtter regeringsforslaget og afviser Fremskridtspartiets forslag.

På baggrund af det, jeg har sagt nu, tror jeg også, hr. Dohrmann vil forstå, at vi ikke kan støtte Fremskridtspartiets forslag.

Dohrmann (FP):

Det plejer jo at høre til god tone herinde i Folketinget, at man hjerteligt takker de ordførere, som har givet deres tilslutning til det foreliggende forslag.

Jeg befinder mig imidlertid i den besynderlige situation, at jeg må konstatere, at samtlige partiers ordførere har afvist Fremskridtspartiets forslag om at sænke benzinpriserne med 1 kr. pr. liter.

Det kunne man måske have sagt sig selv, vil nogen sige, når man har set den energipolitik, der er blevet ført her i landet igennem de senere år. Men det, der naturligvis skrider mod himlen, er, at det er helt andre toner, der lyder, når partiernes ordførere – i hvert fald mange af dem – udtaler sig over for offentligheden.

Vi hørte skatteministeren med flere, CD og Venstrefolk – alle mulige – lige pludselig slå sig til riddere på, at nu skulle de høje benzinpriser sænkes, for nu er de kommet for højt op, og man henviste til den ulyksalige påskeaftale, som var indgået.

Behandlingen af de to foreliggende forslag her i dag har afsløret, at hvis der er noget, man ikke vil, så er det at sænke den himmelflugt, benzinpriserne har været udsat for. Begge forslag – det gælder både skatteministerens og Fremskridtspartiets – er fremsat den 26. april